

P R O T O K Ó Ł

Kontroli budynku

W dniu 25.05.2023 roku przeprowadzono kontrolę stanu technicznego budynku po byłym magazynie zbożowym nr 2 – hala północna, usytuowanego na terenie działki nr 394/4, położonej przy ul. Muzealnej 7 w miejscowości Sztutowo

Obecni:

Przedstawiciel(e) organu administracji państwowej:

1. inspektor **Sebastian Żwirek**
(stanowisko służbowe, imię i nazwisko)

PINB w Nowym Dworze Gdańskim

(organ)

dnia wpływu

Osoby biorące udział w czynnościach kontrolnych:

2. **Anna Góra** kierownik Referatu Rozwoju Gospodarczego i Rolnictwa, stanowisko ds. gospodarki nieruchomościami i rolnictwa w Urzędzie Gminy Sztutowo
3. **Agnieszka Łukasik** stanowisko ds. inwestycji i drogownictwa w Urzędzie Gminy Sztutowo.

Dokonano kontroli:

Nieużytkowanego budynku po byłym magazynie zbożowym nr 2 – hala północna, usytuowanego na terenie działki nr 394/4, położonej przy ul. Muzealnej 7 w miejscowości Sztutowo.

(gdzie, czego i jakich dokonano czynności)

ustalono co następuje:

Podczas czynności kontrolnych przeprowadzonych w dniu 25.05.2023 roku ustalono, że stan techniczny budynku po byłym magazynie zbożowym nr 2 – hala północna, usytuowanego na terenie działki nr 394/4, położonej przy ul. Muzealnej 7 w miejscowości Sztutowo, jest bardzo zły i stale się pogarsza.

W tym miejscu należy nadmienić, że w dniu 28.01.2023 roku runęła w nim południowo-zachodnia część dachu. Zawalenie południowej połaci dachu części budynku (budynek jest przedzielony murem na część wschodnią i zachodnią) nastąpiło praktycznie w całej części zachodniej budynku, poza częścią dachu wspartą uprzednio drewnianą konstrukcją wsporczą wykonaną w narożniku południowo-zachodnim budynku. W toku tych czynności stwierdzono, że pozostająca północna połać dachu w skutek utraty stabilności może w każdej chwili runąć, prawdopodobnie nie runęła jeszcze tylko dlatego, że obecnie wspiera się na stalowej konstrukcji po byłym taśmociągu. Zawalenie się konstrukcji dachu spowodowało uszkodzenie ściany południowej wspierającej ten dach, której część runęła do wnętrza budynku, a także uszkodzenie ściany północnej, która została częściowo wypchnięta na zewnątrz – widoczne jest jej odchylenie i liczne spękania.

W dniu 13.03.2023 roku przeprowadzono kolejną kontrolę w celu sprawdzenia stanu technicznego zachodniej zawalonej części budynku, oraz pozostającej wschodniej części. Podczas tych czynności zaobserwowano, że w skutek rozporu dachu spowodowanym zawaleniem części południowej i zerwaniem ściągów więźarów dachowych, wypycha na zewnątrz budynku ścianę północno-zachodnią budynku, widoczne jest znaczne rozwarście muru, które nie występowało bezpośrednio po zawaleniu się dachu, a także runęła część dachu w jego południowo-zachodnim narożniku – runęły pozostające podpory dwóch więźarów dachowych na których wspierała się pozostająca połać dachu. Sama konstrukcja dachu opiera się na stalowej konstrukcji taśmociągu przebiegającej po środku budynku wzdłuż kalenicy dachu, jednak ze względu sposób oparcia konstrukcji dachu o konstrukcję taśmociągu, tj. z jego boku, następuje napieranie na nią w kierunku poprzecznym, co może doprowadzić również do uszkodzenia konstrukcji taśmociągu, a następnie do zawalenia się pozostającej jeszcze konstrukcji dachu oraz zawalenia się odchylonej ściany północnej budynku. Podczas tych czynności nie przeprowadzono kontroli od środka obiektu, tj. nie sprawdzono jak wygląda konstrukcja dachu od wewnątrz. Natomiast na podstawie porównania zdjęć z dnia 28.01.2023 roku, ze stanem w dniu kontroli należy stwierdzić, że część wschodnia budynku nie uległa pogorszeniu.

Podczas kontroli w dniu 25.05.2023 roku, ustalono, że:

- W części zachodniej budynku pozostająca konstrukcja dachu nadal jeszcze nie runęła tylko i wyłącznie z powodu, że opiera się na konstrukcji taśmociągu. W tym miejscu należy dodać, że podczas kontroli dokonano oceny konstrukcji od wnętrza budynku również przy pomocy statku powietrznego z aparatem rejestrującym obraz. Kontrolując stwierdzono, że stalowa konstrukcja taśmociągu, w trakcie zawalenia dachu została częściowo uszkodzona poprzez uderzenie, które doprowadziło do deformacji słupa. Ponadto ww. konstrukcja w skutek naporu dachu tj. pozostającej północnej połaci jest przechylona w kierunku południowym, a jej przęsła w miejscu oparcia uszkodzonych więźarów dachowych są ugięte. W tym miejscu należy dodać, że stalowa konstrukcja taśmociągu nie została zaprojektowana do przenoszenia ciężaru dachu, tym bardziej w kierunku poprzecznym do osi budynku, stąd należy domniemywać, że może w każdej

chwili nastąpić jej uszkodzenie powodujące całkowite zawalenia pozostającej i wspierającej się na niej konstrukcji dachu. Podczas tych czynności ustalono również, że mur budynku – jego części zachodniej od jego strony północnej, wykazuje znaczne odchylenie od pionu, spowodowane przechyleniem się pozostającej konstrukcji dachu do wnętrza budynku. Istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo jego zawalenia – widoczne rozwarście ma już kilka centymetrów i miejscowo widać przez nie na przelot, co świadczy, że przechylające się do wnętrza więzary dachowe są z tym murem powiązane w taki sposób, że ciągną go do wnętrza budynku unosząc jednocześnie do góry. W tym miejscu należy dodać, że podczas kontroli zaobserwowano również spękania drewnianych elementów mocowania podpór więzarów dachowych do słupów w środku rozpiętości zachodniej części budynku.

- W części wschodniej budynku, podczas kontroli z zewnątrz stwierdzono znaczne uszkodzenia pokrycia dachowego, w tym również na dużych obszarach załamania i zapadnięcia połaci dachowych, które świadczą o uszkodzeniu więzarów dachowych. Podczas kontroli elementów konstrukcyjnych więzarów dachowych od wewnątrz budynku ustalono, że ich stan jest wręcz katastrofalny i w każdej chwili dach może ulec zawaleniu. Podczas tych czynności stwierdzono, że prawdopodobnie, tak samo jak w części zachodniej budynku, konstrukcja dachu jeszcze nie runęła bowiem oparła się o stalową konstrukcję taśmociągu. Kontrolując stan techniczny konstrukcji dach tej części budynku ustalono, że więzary dachowe, w szczególności od strony południowej, uległy już tak dalekiej korozji biologicznej, iż nie są w stanie przenosić ciężaru połaci dachowej. W większości posiadają znaczne ubytki w pasie górnym i dolnym, widoczne są miejscowo zwisające elementy pasa dolnego wraz z pozostałościami krzyżulców, na posadce budynku zalegają destruowane elementy więzarów dachowych oraz części pasa dolnego i górnego tych więzarów. Powyższe powoduje, że płatwie wspierające połacie dachu zostały pozbawione podparcia, w tym miejscu należy dodać, że znaczna ilość płatwi również uległy korozji biologicznej i już nie pełnią swojej funkcji, a nawet ich elementy spadają systematycznie na posadzkę budynku. W tym miejscu należy dodać, że pomimo wykonania konstrukcji wsporczej więzarów dachowych, wobec postępującej korozji biologicznej drewnianych elementów więzarów dachowych, płatwi oraz poszycia, następuje dalsze pogorszenie stanu technicznego więzby dachowej grożące jej zawaleniem. Jak zaobserwowano, miejscowo tuż poza konstrukcją wsporczą w skutek korozji biologicznej rozpadają się elementy pasa dolnego więzarów dachowych.

Pozostająca części konstrukcji dachu w zachodniej części budynku jak i cała konstrukcja dachu we wschodniej części budynku, ze względu na zły stan techniczny grozi w każdej chwili zawaleniem. W tym miejscu należy dodać, że istnieje zagrożenie dla ludzi mogących przebywać wewnątrz tego budynku lub w jego pobliżu. Poważne zagrożenie dla osób mogących wejść do wnętrza budynku stwarzają zwisające elementy konstrukcji dachu, które w każdej chwili mogą spaść. W tym miejscu należy dodać, że ze względu na znaczną rozpiętość więzarów dachowych, spadające części pasa dolnego bądź górnego kratownicy, czy też płatwi dachowych są znacznych rozmiarów i mogą doprowadzić do śmierci bądź utraty zdrowia. Ponadto w razie zawalenia się dachu, co może nastąpić w każdej chwili, może dojść do wypchnięcia ścian budynku na zewnątrz, co niesie za sobą dodatkowe zagrożenie dla osób mogących przebywać w otoczeniu tego obiektu.

Zdaniem tutejszego organu działania związane ze wsparciem więzarów dachowych spowodowały jedynie destrukcję całego ustroju tj. więzby dachowej, jednak nie zapewnią jej stabilności ani nie zabezpieczą przed jej zawaleniem. Wynika to z faktu, że w skutek korozji biologicznej więzary dachowe, w tym przypadku o dużej rozpiętości, straciły już swoje właściwości, tj. pas dolny i pas górny, wraz z krzyżulcami, uległy destrukcji – korozja biologiczna doprowadziła do zmian w strukturze drewna powodując, znaczne zmniejszenie przekroju elementów konstrukcyjnych oraz całkowitą destrukcję elementów. Te same procesy destrukcji w skutek korozji biologicznej nastąpiły w płatwiach dachowych oraz w pokryciu dachu, dlatego też nie jest możliwe wsparcie tej konstrukcji w taki sposób aby zapobiec jej zawaleniu. Nic nie da podparcie uszkodzonego pasa dolnego kratownicy, gdyż oprócz niego uszkodzeniu w skutek korozji uległ pas górny oraz krzyżulce, a co za tym idzie nie przeniesie on już sił na niego przenoszonych pierwotnie. Poza tym idąc dalej zabezpieczenie więzarów dachowych nie doprowadzi do wzmocnienia połaci dachowej, bowiem uszkodzone są już płatwie i nie opierają się na tych więzarach, a także uszkodzone jest deskowanie. Z tego właśnie powodu zdaniem tutejszego organu konieczne jest dokonanie rozbiórki całości konstrukcji dachowej tej pozostającej w zachodniej części budynku, jak i tej we wschodniej części budynku, bowiem może ona w każdej chwili runąć, a także uszkodzonych ścian budynku do miejsca w którym nastąpiło przerwanie ich ciągłości.

Teren na którym jest zlokalizowany przedmiotowy obiekt budowlany jest zabezpieczony (ogrodzony siatką stalową) przed dostępem osób trzecich.

Podczas tych czynności przedstawiono decyzję Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków znak ZN.5142.403.2.2023.KZ z dnia 09.05.2023 roku, w której na wniosek Gminy Sztutowo konserwator zabytków

Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Powiecie Nowodworskim

ul. Sikorskiego 23, 82-100 Nowy Dwór Gdański

☎ tel. 55 247 36 71 tel. 55 221 08 45

🌐 www.pinb-powiatnowodworski.pl ✉ pinb1@pinb-powiatnowodworski.pl

pozwoili na wykonywanie robót budowlanych w budynku hali północnej w zespole obozu koncentracyjnego Stutthof wraz z zabudowaniami; (...) wpisanego do rejestru zabytków pod nr. 214/92 decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Elblągu z dnia 19.02.1992 roku – obecnie pod numerem 1361, na terenie dz. nr 394/4 obręb Sztutowo, polegających na zabezpieczeniu i oznakowaniu terenu; demontażu więźby dachowej grożącej zawaleniem; rozebraniu ścian do poziomu występowania uszkodzeń; zabezpieczeniu ścian opierzeniem z blachy; utylizację zdemontowanych elementów, zgodnie z programem robót stanowiącym załącznik do ww. decyzji.

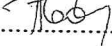
Ponadto przedstawiono drugą decyzję Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków znak WK.5180.79.2023.PW z dnia 28.04.2023 roku, którą to nakazał Gminie Sztutowo, wykonanie prac konserwatorskich i budowlanych, tj.:

- Dla hali południowej – wykonać harmonogram prac dla zabezpieczenia dachu przed wpływem czynników atmosferycznych do 30.06.2023 r.
- Dla hali północnej: wykonać rozbiórkę uszkodzonej konstrukcji dachu równocześnie inwentaryzacją rozbieranych elementów i ich zabezpieczeniem, do dnia 1.09.2023 r.; usunąć część uszkodzonych ścian z zabezpieczeniem rozebranego materiału do dnia 1.10.2023 r.; zabezpieczyć odsłonięte elementy murów do 1.11.2023 r.; przygotować harmonogram prac zabezpieczających dla dachu drugiej istniejącej części hali do 30.06.2023 r.; po likwidacji zagrożenia usunąć z wnętrza budynku oraz jego okolicy elementy dachu oraz ścian budynku i uporządkować teren do 01.04.2024 r.

Załączniki do protokołu:

1. Zdjęcia
2. decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków znak ZN.5142.403.2.2023.KZ z dnia 09.05.2023 roku,
3. decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków znak WK.5180.79.2023.PW z dnia 28.04.2023 roku.

Protokół odczytano wszystkim obecnym,

1)

1)

2)

2)
.....

(podpisy stron i osób obecnych)

(podpisy przedstawicieli organu i osób dokonujących oględzin)